

Секція 4. «ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ СТІЙКОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ»

В.О. ПАВЛИК, курсант Національної академії внутрішніх справ.

ВПЛИВ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ДЕРЖАВИ

Поняття криза (від грецьк. Krisis - рішення, поворотний пункт, результат) означає, насамперед, різкий, крутий перелом, важкий перехідний стан [1].

Розуміння фінансової кризи як результату негативного впливу численних чинників дозволяє констатувати, що загроза її виникнення існує завжди, а умовою попередження є вчасне проведення діагностики (від грец. Diagnostics – «здатність розпізнавати»). Причому діагностика фінансової кризи - це не одноразовий акт [4, С. 277], а процес, результати якого є підґрунтям прийняття відповідних управлінських рішень.

Фінансова безпека держави - багатопланове в економічному контексті поняття та надзвичайно актуальне в політичному, оскільки є результатом заходів законодавчої та виконавчої влад держави в сфері фінансів.

Криза будь-якого економічного суб'єкта (організації) - це переломний момент у зміні подій і дій, що розвиваються. При виявленому кризовому потенціалі часом настання кризи буде досягнення конкретного критичного рівня.

Важливим показником фінансової безпеки держави є рівень інфляції.

Інфляція - це завжди сигнал про фінансову небезпеку, яка потребує певних заходів із боку владних структур держави [34, с. 128]. Вона є проявом порушення рівноваги всієї економічної системи і насамперед у сфері грошового обігу. Основною причиною інфляції є спад виробництва, коли товарне забезпечення грошей зменшується, що призводить до зростання цін.

Важливим елементом антиінфляційної політики може стати відома на заході теорія "бюджетного мультиплікатора". На поверхні явищ фінансова криза в кожній державі характеризується наявністю й величиною дефіциту бюджету та стабільністю національної грошової одиниці [45].

Величезна кількість різновидів фінансових криз обтяжує та уповільнює процес прийняття рішень щодо визначення та впровадження антикризових заходів, ускладнює процес прогнозування та попередження появи кризових явищ в економіці країни.

Сучасний стан глобальної економіки характеризується посиленням ризиків другої хвилі економічної кризи (повторення глобальної рецесії).

Економічна криза стала досить важливою проблемою сучасного світу.

Під час фінансової кризи в Україні поширюються такі методи фінансування державних витрат, як грошова емісія й державні позики, а тому постійний дефіцит державного бюджету спричиняє збільшення державного боргу як внутрішнього, так і зовнішнього, а також процентів за ним.

Фінансова криза проявляється у зростанні бюджетного дефіциту.

Для виходу з економічної кризи необхідно розробити дієві механізми державної політики, які спрямовані на забезпечення ефективності ринку, гарантування дотримання правових норм, запобігання недобросовісним діям суб'єктів господарювання, насамперед, монополістів, забезпечення захисту прав власності, створення умов протидії рейдерству та зниження рівня корупції в державних органах влади.

Світова економіка отримала залежність від складних фінансових інструментів і, як наслідок, перегрів фінансового ринку переріс у світову фінансову кризу, вплив якої відчували економіки більшості держав світу.

Важливими діями для подолання кризи з боку керівництва країни можуть бути часткова націоналізація комерційних банків із одночасним посиленням державного контролю за їхньою діяльністю; мобілізація заощаджень населення та повернення довіри до банківської системи; комплексна допомога малому та

середньому бізнесу; підтримка програм професійної підготовки молоді та розширення програм перепідготовки некваліфікованих працівників; створення нових робочих місць завдяки реалізації державою масштабних інфраструктурних проектів; ліквідація або суттєве обмеження податкових пільг.

Список літератури : 1.Словарь иностранных слов. – 11-е изд., стереотип. – М.: Русский язык. – 608 с. 4.Туган – Барановский М.И. периодические промышленные кризисы. История английских кризисов. Общая теория кризисов. – М.:Наука– РОССПЭН,. – С.277 – 330. 34.Барановський О.І. Фінансова безпека / НАН України, Інститут економічного прогнозування. – К.: Фін екс, – 338 с. 45.Єрмошенко М.М. Національні економічні інтереси: реалізація і захист // www.nam.kiev.ua.

УДК 657

С.А. МЕХОВИЧ, професор, кандидат економічних наук, НТУ «ХП»

К.В. САЄНКО, магістр, НТУ «ХП»

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ "САНАЦІЯ" В СИСТЕМІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

В умовах фінансово-економічної кризи досить актуальною є проблема реформування інституту банкрутства і особливої уваги потребує визначення поняття санації та механізму її застосування до неплатоспроможних, проблемних підприємств.

Дослідженням аспектів банкрутства та фінансової санації підприємств займалися такі відомі західні науковці, як Р. Альтман, Дж. Барні, Дж. Ван Хорн, Х. Дженінг, Р. Румелт, К. Спрінгейт, Бланк В.О., С.Ф. Покропивний та інші.

Учені-економісти, досліджуючи проблеми неплатоспроможності підприємств, намагаються сформулювати власне бачення санації. Проте до єдиного висновку щодо розуміння змісту цього поняття дійти не вдалося. Робота спрямована на розкриття змісту фінансової санації у такому визначенні, яке охоплює всі специфічні її ознаки.

Деякі з вітчизняних авторів (наприклад, Бланк І.А.) з санацією ототожнює лише заходи з фінансового оздоровлення підприємства, які реалізуються за допомогою посторонніх юридичних або фізичних осіб та направлених на